

[Pia Gjellerup]

fortælle, hvad de selv ville, og fortælle regeringen, hvilke punkter der ville være at forhandle om.

Forhandlingerne gik i gang med alle partier, og de må betegnes som forholdsvis stiltfærdige. Regeringen og Fremskridtspartiet skiltes hurtigt. De Konservative og Venstre mandede sig efterhånden en smule op og fremkom med et katalog over mulige ændringsforslag fra de to partier.

Kataloget viste ikke vej til hverken hel eller delvis enighed, og det betød, at regeringens og De Konservatives og Venstres veje ret hurtigt skiltes, men også her temmelig fredsommeligt.

SF's ændringsforslag var mange og dyre, fristes man til at sige, og finansieringen ikke velegnet til at få regeringen i tale. På nogle områder kunne vi mødes, og SF var med til at finansiere de forslag, der især faldt inden for miljøområdet, social- og sundhedsområdet samt uddannelses- og forskningsområdet.

Med de forslag, som regeringen, regeringspartierne og SF kunne enes i hvert fald delvis om plus den lange række ændringsforslag, justeringer og udmøntninger, der er kommet fra regeringens side, har vi tilsammen de ændringsforslag, som jeg ud fra meldingerne går ud fra vil blive stemt igennem til en ny finanslov for 1994.

De mere overordnede bemærkninger til det resultat, som vi gætter på vil komme ud af det hele, og til den økonomiske politik, som har været ført af regeringen i dette år, og som vi efterhånden svagt er begyndt at spore resultaterne af, vil jeg vende tilbage til under den afsluttende debat i morgen og i dag holde mig til kommentarerne til ændringsforslagene, og jeg vil begynde med kommentarer til Fremskridtspartiets ændringsforslag.

Der er kun få ændringer fra Fremskridtspartiets side i forhold til de ændringsforslag, der har været fremsat i de tidligere år. Man kan nikke stærkt genkendende til det meste, og det er ikke nogen bebrejdelse, blot en konstatering. Ændringsforslagene kan ikke aftvinge Socialdemokratiet mange bemærkninger, men jeg tror ikke, at det nødvendigvis vil vække bebrejdelse hos Fremskridtspartiet. Man vil nok blot konstatere, at mellem Fremskridtspartiet og Socialdemokratiet er der på disse punkter ikke mange berøringsflader. Fremskridtspartiets ændringsforslag lægger op til et vrængbille-

de af et samfund, som langt hen ad vejen efter Socialdemokratiets mening vil være et rent fantasifoster og i tilgift et ubehageligt fantasifoster. Fra Socialdemokratiets side vil vi altså stemme imod Fremskridtspartiets ændringsforslag.

Endelig kom ændringsforslagene fra Venstre og De Konservative, men først sent i forløbet. Det var spændende for alle at se, hvilke bud de to tidligere regeringspartier – efter at have været i regeringsposition med 11 finanslove – ville have på en anden politik, når de nu var i opposition. Ændringsforslagene kom først, efter at regeringen meget detaljeret og med stor pædagogisk anstrengelse havde fortalt helt nøjagtigt, hvad den havde ændret i forhold til tidligere; før dette tidspunkt havde Venstre og De Konservative ikke nogen politik at byde på.

Men så udkom der et større hæfte, som hed »På ret kurs igen«, og som også blev kaldt »Oplæg til forhandlinger om finansloven 1994«. Med den overskrift i bagehovedet åbnede jeg kataloget, og jeg må sige, at jeg ret hurtigt efter en oversigtslæsning bladrede tilbage til forsiden for at se, om det var mig, der havde læst forkert, eller om der var tale om en trykfejl. Hæftet skulle vel snarere have heddet »Oplæg til afvisning af finanslovforhandlinger«.

Og hvad var så De Konservatives og Venstres bud på en anden økonomisk kurs? Der var en lang række bud, og jeg vil kommentere dem i de klumper, som man kan sige de er fremsat i. Dels vil man fjerne en række justeringer og skøn i finanslovsforslaget for 1994, og nogle af eksemplerne er forholdsvis groteske. Man har mekanisk overskrevet en besvarelse fra regeringen på spørgsmål om, hvor der er ændringer i de enkelte konti, og det har ført til nogle højst specielle besparelsesforslag. Et af de sidste, og samtidig et af de store, handler om godt 300 mio. kr., og det er da et beløb, der selv i finanslovforhandlinger er til at tage og føle på.

Forslaget handler om besparelser på dagpenge i forbindelse med barsel. Nu er det jo et lovreguleret område, forstået på den måde, at når der ønskes barselorlov, udløses der også dagpenge. Man kan altså kun spare her ved enten at sige, at vi tror ikke, der fødes så mange børn, eller også sige, at man lige pludselig